

Az írat elektronikus írátról készített másolat

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/01925-0/2019
Erkezelt:	2019 DEC 03.
Példány:	1
Melléklet:	4 db
Kezelőiroda:	<i>du</i>

az Alkotmánybíróság részére

1015 Budapest, Donáti

Tisztelt Alkotmánybíróság!

FŐVÁROSI KÖZIGAZGATÁSI ÉS MUNKAÜGYI BÍRÓSÁG	
KÖZIGAZGATÁSI ÜGYSZAK	
FŐLAJSTROMSZÁM	1723
LEZÁRÁSI DÁTUM	2019.11.12.
Postán/Gyűjtőláda/Személyesen/E-mailon/Faxon/Írátról/Kézbesítővel	
Erkezett:	2019 -11- 13
PÉLDÁNY:	1/1 IV.
MELLÉKLET:	Felpanasz KÖZTÜK
FŐLAJSTROMSZÁM:	31072/19
UTÓÍRATON:	

Alulírott, **Jobbik Magyarországért Mozgalom** (székhely: 1113 Budapest, Villányi út 20/B, nyilvántartási szám: 01-02-0010655, adószám:18249956-1-43, törvényes képviselő: Sneider Tamás elnök, (1358 Budapest, Széchenyi rkp. 19., felperes bírósági kivonata, valamint a felperesi törvényes képviselő aláírási címpéldánya I/1, alatt csatolva) **indítványozó**, I/2 alatt csatolt meghatalmazással igazolt **dr. Staudt Gábor ügyvéd** (Staudt Ügyvédi Iroda tagja, 1027 Budapest, Frankel Leó út 6. fsz 1/a; +3630-684-7818; gabor@staudt.hu) jogi képviselőnk útján eljárva, az **Állami Számvevőszék** (székhely: 1052 Budapest, Apáczai Csere János u. 10., képviseli: Domokos László elnök) alperessel szemben folytatott perben a **Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 9.Kpkf.670.950/2019/2. számú, a felperesi jogi képviselője részére 2019. szeptember 13-án kézbesített végzésében** hozott keresetet elutasító döntése miatt az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 26. § (1) bekezdése alapján

alkotmányjogi panaszt nyújtok be.

Alkotmányjogi panaszom (a továbbiakban: indítvány) oka az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében foglalt jogorvoslathoz való jogom megsértése.

A fenti Alaptörvény szerinti jogom megsértése az ügyemben hozott döntést érdemben befolyásolta, hiszen az általam támadott döntésekkel szemben benyújtott keresetet és fellebbezést nem bírálta el a bíróság arra hivatkozással, hogy az Állami Számvevőszék döntésével szemben – törvényi alapon – semmiféle jogorvoslati lehetőség nem létezik.

A fentiek alapján kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy mondja ki azt, hogy az ügyemben folytatott bírósági eljárás során Alaptörvény-ellenesen alkalmazták az Állami Számvevőszékről szóló 2011. évi LXVI. törvény 1. § (6) bekezdését, és a Párttv. 4. § (4) bekezdését, amely rendelkezések alaptörvény-ellenesek, valamint Alaptörvény-ellenes módon nem alkalmazták a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény 39. § (1) bekezdését és ezáltal előidéztek az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében foglalt jogorvoslathoz való jogom sérelmét. Mindezek alapján kérem, hogy a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2019. április 9. napján kelt 105.K.31.072/2019/2. számú végzését, valamint a Fővárosi Törvényszék 2019. július 3-án kelt 9.Kpkf.670.950/2019/2. számú végzését semmisítse meg és az elsőfokú bíróságot utasítsa új eljárás lefolytatására a benyújtott keresetlevelem alapján.

I.

Előzmények:

Az Állami Számvevőszék 2019. január 31-én honlapján közzétette azon ellenőrzési tevékenységének eredményeképpen született megállapításait (19030. sz. ÁSZ-jelentés, I/3 alatt csatolva), amelyre tekintettel a felperes pártnak a költségvetésbe történő befizetési kötelezettsége keletkezett a megállapítást tevő ÁSZ felszólítása értelmében.

Ennek dokumentumait az ÁSZ a párt részére 2019. február 14-én kézbesítette (EL-0931-043/2019. számú tájékoztatással (I/4.) és a 136.400.000 forint központi költségvetés részére történő befizetést előíró EL-0931-046/2019. számú fizetési felszólítással (I/5.) együttesen).

E kötelezettséget megállapító dokumentumokkal szemben a felperes párt keresetet nyújtott be, kérve ezek megsemmisítését, továbbá a per felfüggesztését és az Alkotmánybíróság megkeresését a szabályozás alkotmányellenessége kimondása érdekében.

A keresetet az első fokon eljáró Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 105.K.31.072/2019/2. számú végzésével visszautasította (I/6.).

A végzés ellen fellebbezést nyújtott be a felperes, amelyet július 3-án kelt 9.Kpkf.670.950/2019/2. számú végzésével bírálta el a Fővárosi Törvényszék, az elsőfokú végzést helybenhagyva (I/7.).

A feltételezett jogorvoslati jogom kimerítését követően a törvényi 60 napos határidőn belül (a 2019. szeptember 13-ai kézbesítést követő 60 napon belül) nyújtom be alkotmányjogi panaszomat.

II.

A per tárgya röviden:

Az ÁSZ tv. 1. § (6) bekezdése alapján az Állami Számvevőszék jelentései, az abban foglalt megállapításai, következtetései bíróság vagy más hatóság előtt nem támadhatók meg.

Fentiekén túl a Párttv. 4. § (4) bekezdése – amely alapján az ÁSZ eljáró - úgy rendelkezik, hogy az a párt, amely tiltott vagyoni hozzájárulást fogadott el, „köteles annak értékét – az Állami Számvevőszék felhívására – tizenöt napon belül a központi költségvetésnek befizetni. Késedelem esetén a tartozást adók módjára kell behajtani. A párt központi költségvetésből juttatott támogatását az elfogadott vagyoni hozzájárulás értékét kitevő összeggel csökkenteni kell.”

A keresetlevélben is előadott határozott jogi álláspontom az, hogy ÁSZ jelentés bírósági felülvizsgálatát kizáró, felhívott jogszabályhely, valamint a Párttv. 4. § (4) bekezdése az Alaptörvény rendelkezéseibe ütközik, melyre vonatkozó részletes jogi érvelést a keresetlevelünk is tartalmazta, különös tekintettel arra, hogy az ÁSZ határozatok jogsértések elkövetését és ennek jogkövetkezményeként fizetési kötelezettséget (joghátrányt) állapítottak meg Pártom részére.

Ezen túl álláspontom szerint az **ÁSZ fizetési felszólítás, valamint az ÁSZ intézkedési felhívás** nem tartozik az ÁSZ tv. 1. § (6) bekezdése szerinti „jelentés”, „megállapítás”, „következtetés” körébe, **így ezen döntések bírósági felülvizsgálata a hatályos jogszabályok alapján nem kizárt.**

Ennek megfelelően, a bírósági felülvizsgálat lehetősége az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése, valamint a Kp. 39. § (1) bekezdésére tekintettel tartottam biztosítottnak.

A pártok működéséről és gazdálkodásáról szóló 1989. évi XXXIII. törvény (a továbbiakban: „Párttv.”) 10. § (1) bekezdése alapján, a párt gazdálkodása törvényességének ellenőrzésére az Állami Számvevőszék (a továbbiakban: ÁSZ) jogosult.

Az ÁSZ a Párttv. 10. § (3) bekezdése szerinti, kétévenkénti rendszeres szabályszerűségi ellenőrzést folytatott a Jobbik Magyarországért Mozgalomnál (a továbbiakban: Párt), jelen ügyben a 2018-as évet érintően, amelynek vonatkozásában jelentésében olyan visszasságokat (tiltott támogatás elfogadása) állapított meg, amelynek alapján a költségvetésbe történő befizetést és a további támogatások megvonását kezdeményezte a pártvontkozásában.

III.

Jogi érvelésünk

A fentiek alapján úgy találtuk, hogy a Határozatok jogszabálysértőek voltak, mivel az ÁSZ az ellenőrzés lefolytatása és a Határozatok meghozatala során súlyosan megsértette a tevékenységére vonatkozó, irányadó alábbi jogszabályokat.

Az ÁSZ jelentés valamennyi megállapítása hamis, jogszabályba ütközik, továbbá nem találkozik a tényekkel.

Az ÁSZ az eljárása során megsértette az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdését. Eszerint „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.”

A bíróság a keresetlevelet visszautasította, mégpedig a Kp. 48. § (1) bekezdés b) pontjára hivatkozással. E pontban azonban az szerepel, miszerint „A bíróság a keresetlevelet visszautasítja, ha a kereseti kérelem elbírálása más bíróság vagy más hatóság hatáskörébe tartozik, vagy a perre más bíróság illetékes, de az áttétel szabályai a szükséges adatok hiányában nem alkalmazhatóak”. Ez a szabály azonban nem azt mondja ki, hogy a keresetindítás alapja, miszerint a peres ügy nem közigazgatási ügy, hiányzik, hanem éppen azt, hogy van olyan más bíróság vagy hatóság, amelynek a keresetlevelet el kell bírálnia.

Bár a keresetlevelünkben – a végzésben is említetten – hivatkoztunk „a jogorvoslathoz való joggal kapcsolatban az Alaptörvényre és az Alkotmánybíróság eseti döntéseire”, a bíróság az alaptörvényi érvelésünket (és a jelzett AB-döntéseket ennek vonatkozásában) nem vizsgálta semmilyen szinten, az azokkal kapcsolatos részletes cáfolat és az ezzel kapcsolatos érvelés ugyanis a végzésből teljes mértékben hiányzik. Ez a leginkább abból látható, hogy sem az érvrendszer, sem a hivatkozott alkotmánybírósági döntések nem kerültek a végzésben sem feltüntetésre, sem megcáfolásra.

A Párttv. 4. § (4) bekezdése alapján a pártnak a tiltott hozzájárulással megegyező összeget be kell fizetnie a központi költségvetésbe, illetőleg a tiltott hozzájárulásnak megfelelő összeget bármilyen vizsgálati lehetőség nélkül a Magyar Államkincstár vonja le a pártnak járó költségvetési támogatásból, amely mulasztás esetén a NAV által adók módjára hajtandó be. Ezek alapján teljesen egyértelmű, hogy az ÁSZ olyan szankcióval tud élni, amely esetében a Magyar Államkincstárnak és a NAV-nak nincs felülvizsgálati lehetősége, végre kell azt hajtania. Ezek olyan kvázi közigazgatási szankciók, amelyekkel szemben nem érvényesül az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében foglalt jogorvoslathoz való jog.

IV.

Következtetések

Álláspontom szerint az ÁSZ tv. 1. § (6) bekezdése, mely szerint „Állami Számvevőszék jelentései, az abban foglalt megállapításai, következtetései bíróság vagy más hatóság előtt nem támadhatók meg”, valamint Párttv. 4. § (4) bekezdése az Alaptörvénybe ütközik.

Míg az Alaptörvény – XXIV. cikkének (1) bekezdésén túl – XXVIII. cikk (7) bekezdésében kimondja, hogy „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.”, addig az ÁSZ tv. 1. § (6) bekezdése a fenti jogot kifejezetten kizárja.

A fenti alaptörvényi rendelkezés vizsgálata során nyilvánvalóvá válik, hogy az az esetünkre alkalmazható, mivel valamilyen állami szerv részéről született kötelezést tartalmazó (vagyis hatósági) döntés, és ez a Párt részére történő befizetési kötelezettség előírásával annak jogát, jogos érdekét sértette. Az Alaptörvényben biztosított jogot azonban az ÁSZ tv. nem tartalmazza és a bíróság sem jogorvoslati kérelemként bírálta el a benyújtott keresetlevelünket.

Ha pedig az ÁSZ-t nem tekintenénk hatóságnak, akkor nem is hozhatna olyan döntést, amelyet a jelenleg hatályos **Párttv. 4. § (4) bekezdése alapján meghozhat, amely egyértelműen a pártok jogát és jogos érdekét sérti, hiszen közvetlen szankció lehetőségét tartalmazza. Ilyen formában a Párttv. 4. § (4) bekezdése attól függetlenül Alaptörvény-ellenes, hogy az ÁSZ névlegesen hatóságnak minősül-e, vagy sem.**

Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlattal rendelkezik a jogorvoslati jog jogintézményének vizsgálata kapcsán, amely az alábbiakban összegezhető:

Az Alkotmánybíróság számos alkalommal, többféle szempontból foglalkozott a jogorvoslati jog alkotmányos tartalmával. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint a jogorvoslati jog való jog lényegi tartalma az érdemi határozatok tekintetében a más szervhez, vagy ugyanazon szervezeten belüli magasabb fórumhoz fordulás lehetősége {lásd: 5/1992. (I. 30.) AB határozat, ABH 1992, 27, 31.; megerősítve: 35/2013. (XI. 22.) AB határozat, Indokolás [16]}.

„Az Alkotmánybíróság állandó gyakorlata értelmében a jogorvoslati jog általános értelemben azt kívánja meg, hogy valamennyi, az érintett jogát vagy jogos érdekét (helyzetét) érdemben befolyásoló határozat felülvizsgálata érdekében legyen lehetőség más szervhez vagy azonos szerv magasabb fórumához fordulni.

A jogorvoslati jog nyújtotta jogvédelem hatékonyságához pedig az szükséges, hogy ténylegesen érvényesüljön, és képes legyen a döntés által okozott sérelem orvoslására. A jogorvoslati jogának hatékony érvényesülését számos tényező befolyásolhatja, így többek között a felülbírálati lehetőség terjedelme, a jogorvoslat elintézésére meghatározott határidő, vagy a sérelmezett határozat kézbesítésének szabályai és megismerhetőségének tényleges lehetősége”. {22/2013. (VII. 19.) AB határozat, Indokolás [26], megerősítve: 12/2015. (V. 14.) AB határozat, Indokolás [25]}. Az Alkotmánybíróság a 2/2013. (I. 23.) AB határozatában rámutatott arra is, hogy a jogorvoslati jog való jog érvényesülésének első eleme, hogy a jogorvoslati fórumrendszer igénybevitelét ne gátolják jogszabályi előírások.

Kimondásra került az is, hogy „minden jogorvoslati jog lényegi eleme a „jogorvoslati” lehetősége, vagyis a jogorvoslati fogalmilag és szubsztanciálisan tartalmazza a jogsérelem orvoslhatóságát” {23/1998. (VI. 9.) AB határozat ABH 1998, 182, 186., megerősítve: 3064/2014. (III. 26.) AB határozat, Indokolás [15]}. „A különböző eljárásokban a jogalkotó eltérő jogorvoslati formákat, jogorvoslatot elbíráló fórumokat állapíthat meg, valamint azt is eltérően határozhatja meg, hogy hány fokú jogorvoslati rendszer érvényesülhet” {1437/B/1990. AB határozat, ABH 1992, 453, 454.; hasonlóan: 22/2014. (VII. 15.) AB határozat, Indokolás [95]}.

Fontos megállapítás, hogy „az Alkotmánybíróság értelmezésében az Alaptörvényben biztosított jogorvoslati jog való jog tényleges és hatékony jogorvoslati lehetőségének a biztosítását követeli meg, így nem csak abban az esetben állapítható meg az alapjog sérelme, ha a jogorvoslati lehetőségét teljesen kizárták...” {lásd például 36/2013. (XII. 5.) AB határozat}

Elmondható tehát, hogy az igazságos és törvényes bírósági döntés érdekében garantálja az Alaptörvény az alkotmányos jogot a jogorvoslati jog [9/1992.(I. 30.) AB határozat, ABH 1992, 59., 65.] a jogot vagy jogos érdeket sértő hatósági, bírósági döntéssel szemben. [Az Alkotmánybíróság]...a jogorvoslati jog, mint alkotmányos alapjog immanens tartalmát az

érdemi határozatok tekintetében a más szervhez vagy ... ugyanazon szervben belüli magasabb fórumhoz fordulás lehetőségében [5/1992. (I. 23.) AB határozat, ABH 1992, 31.] határozta meg azzal, hogy a hatékony jogorvoslatnak biztosítania kell a támadott döntés megváltoztatásához (reformatórius döntés) vagy hatályon kívül helyezésének (kasszációs döntés) a lehetőségét.

A jogorvoslat másik fogalmi eleme az, hogy a döntés jogot vagy jogos érdeket sért, ebben a kérdéskörben az AB arra az álláspontra helyezkedett, hogy a jogorvoslati jog tartalma a más szervhez, vagy magasabb fórumhoz fordulás lehetősége. **Ahol azonban a fellebbezésre nincs lehetőség, a bírósági felülvizsgálat kvázi pótolja a fellebbezés hiánya miatt támadt úrt.** (ld. 5/1992.(I.30.) AB határozat).

Bár az AB kimondta, hogy „a jogorvoslati jog nem korlátozhatatlan, azonban a korlátozása akkor felel meg az Alkotmányban foglaltaknak, ha a korlátozás a szükségesség, arányosság követelményeinek figyelembevételével valósul meg.” (2771/2002. (XII.17.) AB határozat)

Ezzel összefüggésben, e jog sérelmére hivatkozva fontos megvizsgálni röviden a jogállamiság klauzulájának sérelmét a konkrét ügy vonatkozásában. Az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése kimondja, hogy „Magyarország független, demokratikus jogállam.” Bár kimondásra került, hogy nem alapítható alkotmányjogi panasz az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésének jogállamiságra, illetve jogbiztonságra vonatkozó elemére az Alkotmánybíróság irányadó gyakorlata alapján, mert az önmagában nem tekinthető Alaptörvényben biztosított jognak {lásd például 3149/2014. (V. 9.) AB végzés, Indokolás [24]; 3154/2014. (V. 9.) AB végzés, Indokolás [27]}, de jelen esetben a jogorvoslati jog sérelmével összefüggésben érdemes vizsgálni a jogállamisági alapelv sérelmének fennállását is, hiszen itt a tényállás megállapítása és abból történő következtetések levonása, mint a rendes bíróság feladata, teljes mértékben elmaradt.

Az Alkotmánybíróság rámutatott arra, hogy „nem zárható ki jogállami működés keretei között sem, hogy egyes ügyekben a hatóságok jogszerűtlenül járnak el. Ezért alkotmányos követelmény és alapjog, hogy a jogsérelem jogorvoslati úton orvosolható legyen.” [3223/2018. (VII. 2.) AB határozat]

A 11/2017. (V. 26.) AB határozatban leszögezte az Alkotmánybíróság, hogy „mivel [...] a törvényhozó egyáltalán nem biztosított jogorvoslatot az érintettek számára egy olyan döntés (határozat) ellen, amely – a fentiekben is hivatkozott, elsősorban a tisztességes eljárásról szóló – alapvető jogait érintette, az Alkotmánybíróság megállapította, hogy ez a szabályozás alaptörvény-ellenes volt és nemzetközi szerződésbe ütközött, ugyanis nem tett eleget sem az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében, sem az Egyezmény 13. Cikkében foglalt követelménynek.”

A fenti hivatkozás a következők vizsgálatát is szükségessé teszi.

Az emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméről szóló, Rómában, 1950. november 4-én kelt Egyezmény és az ahhoz tartozó nyolc kiegészítő jegyzőkönyv kihirdetéséről szóló 1993. évi XXXI. törvény 13. cikke a „**Hatékony jogorvoslati jog**”-ról rendelkezik. Eszerint „Bárkinek, akinek a jelen Egyezményben meghatározott jogait és szabadságait megsértették, joga van ahhoz, hogy a hazai hatóság előtt a jogsérelem hatékony orvoslását kérje az esetben is, ha e jogokat hivatalos minőségben eljáró személyek sértették meg.” Az Emberi Jogok Európai Bírósága a Delcour-ügyben kimondta: „az Egyezmény nem kötelezi a tagállamokat fellebbezési bíróságok felállítására. Ha azonban ilyen bíróságok működnek, a 6. cikknek, tehát a tisztességes eljárás általános követelményeinek érvényesülniük kell.”

A Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmánya 14. cikk (1) bekezdése – a fentiekkel összhangban és összefüggésben megemlítendően – pedig megállapítja, hogy „A bíróság előtt mindenki egyenlő. Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat, vagy valamely perben a jogait és kötelességeit a törvény által felállított független és pártatlan bíróság igazságos és nyilvános tárgyaláson bírálja el.”

Az Alaptörvény T) cikk (3) bekezdése szerint, **jogszabály nem lehet ellentétes az Alaptörvénnyel.**

Az ÁSZ. tv. I. § (6) bekezdésének azon rendelkezése, hogy „Az Állami Számvevőszék jelentései, az abban foglalt megállapításai, következtetései bíróság vagy más hatóság előtt nem támadhatók meg.”, **az idézett alaptörvényi szabályozással párhuzamba állítva, egyértelműen és világosan felveti az Alaptörvény-ellenesség fennállását, mivel ellentétes – többek között - az Alaptörvény XXVII. cikk 7. bekezdésével.**

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: AB tv.) 25. § (1) bekezdése kimondja: „**Ha a bírónak az előtte folyamatban levő egyedi ügy elbírálása során olyan jogszabályt kell alkalmazni, amelynek alaptörvény-ellenességét észleli, vagy alaptörvény-ellenességét az Alkotmánybíróság már megállapította, – a bírósági eljárás felfüggesztése mellett – az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés b) pontja alapján az Alkotmánybíróságnál kezdeményezi a jogszabály vagy jogszabályi rendelkezés alaptörvény-ellenességének megállapítását, illetve az alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazásának kizárását.**”

Ezt azonban az elsőfokú bíróság végzésében elutasította.

Hivatkozunk továbbá a pártok működéséről és gazdálkodásáról szóló 1989. évi XXXIII. törvény 4. § (4) bekezdésének Alaptörvénybe ütközésére, e körben is a fent kifejtett hatékony jogorvoslati joga biztosításának hiányosságaira. Ez a szabály úgy rendelkezik, hogy az a párt, amely tiltott vagyoni hozzájárulást fogadott el, „köteles annak értékét – az Állami Számvevőszék felhívására – tizenöt napon belül a központi költségvetésnek befizetni. Késedelem esetén a tartozást adók módjára kell behajtani. A párt központi költségvetésből juttatott támogatását az elfogadott vagyoni hozzájárulás értékét kitevő összeggel csökkenteni kell.” A címzett kötelezettsége tehát kettős. Egyrészt a tiltott hozzájárulással megegyező összeget be kell fizetnie a központi költségvetésbe. Ha ezt elmulasztja, a tartozás – jelenleg további vizsgálódás nélkül – a NAV által adók módjára hajtható be. Másrészt a tiltott hozzájárulásnak megfelelő összeget – jelenleg a Magyar Államkincstár további vizsgálódás nélkül – vonja le a pártnak járó költségvetési támogatásból. Mivel ezeket a hátrányos jogkövetkezményeket a Párttv. 4. § (4) bekezdés utolsó két mondata tartalmazza, ezért kimondható, hogy a Párttv. hivatkozott rendelkezései értelmében az ÁSZ jogkövetkezményeket kiváltó fizetési felhívása jogalakító jellegű, ami a hatósági határozatokat jellemzi. A befizetési kötelezettségen felüli visszatartás Párttv. általi előírása pedig kvázi közigazgatási szankció, amellyel szemben jelenleg nem érvényesülnek a 17/2019. (V. 30.) AB határozat. Figyelemmel az Alaptörvény 43. cikk (1) bekezdésére, valamint a C) cikk (1) bekezdésére is – az ÁSZ Párttv.-en alapuló, hatósági határozatokra jellemző joghatás kiváltására alkalmas kötelező felhívása további alkotmányozói beavatkozás nélkül alaptörvény-ellenes.

Az eljárás alapját megkérdőjelezi továbbá az, hogy a Párttv. 10. § (2) bekezdése szerint államigazgatási szerv a párt gazdasági-pénzügyi ellenőrzésére nem jogosult – ennek értelmében viszont hozható olyan megállapítás és nem szabható ki olyan jogkövetkezmény, amely végrehajtható lenne, hiszen akkor mégis közigazgatási aktusról van szó, amely bíróság előtt megtámadható.

Végezetül megjegyezzük, hogy a hatékony jogorvoslathoz való jogot a gyakorlatban az együttműködés alkalmazása lerontja. A közigazgatási reálcselekmények (így pl. az inkasszó) bíróság előtti megtámadására ugyanis akkor van lehetősége a kötelezettnek, ha a teljesítésre nyitva álló határidő lejár és a követelés egyben válik esedékessé, azonban a halasztási, illetve részletfizetési kérelem benyújtása az ilyen jellegű keresetindítást megakadályozza, tehát a jogosultat a jogorvoslati jogától és annak fórumától az eljárás sajátosságai miatt egyértelműen megfosztja, és a jelentés, valamint a fizetési felhívás utóbb a gyakorlatban perben már nem vitatható. Nem áll fenn tehát a jogorvoslatnak a lehetősége akkor, ha a kötelezett a hatóságokkal együttműködően jár el, ez pedig az Alaptörvény fenti, hatékony jogorvoslatot lehetővé tevő szabályaival egyértelműen ellentétes.

V.

Konkrét kérelem megjelölése

Mint azt az alkotmányjogi panasz elején is jeleztem, kérem tehát az ÁSZ tv. és a Párttv. jelzett rendelkezései alaptörvény-ellenességének megállapítását és így a bíróság keresetet elutasító végzéseinek jogsértő voltának megállapítását.

Budapest, 2019. november 12.

Tisztelettel,

Jobbik Magyarországért Mozgalom

Jogi képviselő:

dr. Staudt Gábor
ügyvéd

STAUDT ÜGYVÉDI IRODA
1027 Bp., Frankel László út 6. I/sz 1/a
dr. Staudt Gábor ügyvéd

Mellékletek:

- I/1 bírósági kivonat a felperesről és a felperesi törvényes képviselő aláírási címpéldánya
- I/2 ügyvédi meghatalmazás
- I/3 ÁSZ-jelentés (<https://www.asz.hu/storage/files/files/jelentes/2019/19030.pdf>)
- I/4 ÁSZ-tájékoztatás
- I/5 ÁSZ fizetési felszólítása
- I/6 az elsőfokú bíróság végzése
- I/7 a másodfokú bíróság végzése